

دوره	بدهی دولت به بانک مرکزی
۹۱	۱۳,۱۶۱
مرداد ۹۲	۱۵,۸۳۵
۹۲	۱۵,۸۲۷
۹۳	۱۸,۳۵۸
۹۴	۲۴,۴۱۰
۹۵	۲۷,۳۸۰
۹۶	۲۶,۹۰۰
۹۷	۷۳,۱۲۰
۹۸	۷۶,۴۳۰
۹۹	۱۱۵,۲۲۰
مرداد ۱۴۰۰	۱۶۵,۵۵۰

ساله به نسبت استانداردهای بال یک نرسید، مشمول اعمال مقررات گزیر (حرکت به سمت تصفیه و انحلال و ادغام) شود، بدون شک پس از یک بازه زمانی ۴ ساله می‌توانیم بانک‌های بسیار بااستاندارتر، کم‌مشکل‌تر و کارآمدتری داشته باشیم.

همچنین در حوزه رابطه دولت و بانک مرکزی، در کنار اصلاح رابطه دولت و بانک مرکزی با تصویب قانون بانک مرکزی، اصلاح و توسعه نظام مالیاتی (با ایجاد پایه مالیات بر مجموع درآمد و هوشمندسازی و الکترونیکی شدن نظام مالیاتی) به‌گونه‌ای که بخش عمده هزینه‌های دولت از محل این درآمدها تامین شود و همچنین کنترل و مدیریت هزینه‌ها با ساماندهی نظام پرداخت حقوق و دستمزد، می‌تواند دست دولت را از جیب بانک مرکزی خارج کرده اقتصاد ایران را به سمت تورم تک رقمی، به صورت پایدار رهنمون کند

۷ بانک دارای کفایت سرمایه منفی و ۴ بانک کفایت سرمایه بیش از صفر تا ۲/۱ درصد دارند.

در صورتی که برای گام اول نرخ کفایت سرمایه لازم برای اعطای تسهیلات جدی و خلق پول را معادل یک سوم این نسبت، یعنی ۲/۶ درصد قرار دهیم، از این ۱۷ بانک فقط ۹ بانک امکان خلق پول خواهند داشت و ۸ بانک دیگر باید فرایند خلق پول را متوقف کنند.

اگر دولت سیزدهم عزم اصلاح نظام بانکی را دارد، می‌تواند برای اصلاح بانک‌ها یک برنامه ۴ ساله برای رسیدن به استاندارد بال یک طراحی کند و این برنامه که برنامه جامع در زمینه نسبت‌های احتیاطی مانند تسهیلات و تعهدات کلان، ذی‌نفع واحد، موجود نقد، میزان سرمایه‌گذاری مستقیم، میزان سرمایه، نسبت سرمایه پایه به تسهیلات اعطایی و... است را مبنای اصلاح نظام بانکی قرار دهد، به‌گونه‌ای که اگر بانکی در پایان دوره ۴

را به بانک‌ها فروخت که برخی از بانک‌ها به‌شدت با مشکل نقدینگی مواجه بودند و در فاصله محدود شدن تقاضای تسهیلات، دولت با عاملیت بانک مرکزی بخش زیادی از اوراق را به بانک‌ها فروخت. حال که بانک‌ها نیازمند نقدینگی هستند، اوراق خریداری شده را روی میز بانک مرکزی می‌گذارند. اگر بانک مرکزی تقاضای فروش را نادیده بگیرد، قطعاً نرخ سود در بازار بین بانکی رشد قابل توجهی خواهد داشت و رقابت غیرمنطقی در نرخ سود دوباره پدیدار خواهد شد. به همین دلیل در این مدت بانک مرکزی تقریباً همه تقاضاهای بازخرید را از بانک‌ها پذیرفته و خریداری کرده است.

براساس اطلاعات به دست آمده از بانک مرکزی مانده اوراق بازخرید شده از بانک‌ها توسط بانک مرکزی در پایان آذر ماه امسال به ۷۵ هزار میلیارد تومان رسیده است. درواقع آثار و تبعات سیاست‌های پولی و مالی دولت تدبیر و امید همچنان و احتمالاً تا چند سال آینده بر اقتصاد ایران پابرجا خواهد بود و دولت سیزدهم برای تغییر ریل اقتصاد ایران باید دست به اقدامات اساسی بزند.

این حجم از بدهی، بدون احتساب بدهی نامشخص و غیراوراقی دولت به بانک‌هاست. باتوجه به نامشخص بودن ارقام نمی‌توان تحلیلی نسبت به آن ارائه داد. آمار و ارقام بالا به روشنی گویای این است که دولت تدبیر و امید در دوران ۸ ساله خود نظام بانکی و را به بحران تبدیل و انباشتی از زیان‌ها، بدهی‌ها و ناترازی‌ها را به دولت سیزدهم تحمیل کرده است. دولت سیزدهم در همین ماه‌های اولیه فعالیت خود باید تصمیمات جدی و اساسی برای نظام بانکی و اصلاح رابطه دولت و بانک مرکزی و اصلاح رابطه دولت و بانک‌ها اتخاذ کند.

چه باید کرد؟

یکی از اقدامات بسیار حائز اهمیت برای اصلاح تدریجی نظام بانکی، مبنا قراردادن مقررات احتیاطی کمیته بال است. در صورتی که قوانین کمیته بال در دستور کار قرار گیرد، بسیاری از بانک‌های مشکل‌دار امکان رشد ترازنامه نخواهند داشت و در صورتی امکان اعطای تسهیلات جدید و یا رشد در مانده تسهیلات اعطایی پیدا می‌کنند که خود را به نسبت‌های استاندارد تعیین شده برسانند.

براساس آخرین اطلاعات، از مجموع ۱۷ بانک بورسی فقط ۶ بانک کفایت سرمایه بیش از ۸ درصد را دارا هستند و ۳ بانک کفایت سرمایه‌ای بین ۴ تا ۸ درصد دارند.

براساس آخرین اطلاعات، از مجموع ۱۷ بانک بورسی فقط ۶ بانک کفایت سرمایه بیش از ۸ درصد را دارا هستند و ۳ بانک کفایت سرمایه‌ای بین ۴ تا ۸ درصد دارند.

